

somheden paa, at der i Fjor for Rigsdagen forelaa Adresser fra, jeg tror, 1,600 Fiskere paa Jyllands Vestkyst og fra Sæby og Frederikshavn mod en Skagenshavn. — Imidlertid, til Trods for alle disse Betæneligheder vil jeg sige: Hvis man endelig absolut alligevel vil have en Havn, og det ogsaa er dette høje Tings Villie, beder jeg om, at to Ting maa ske. For det første, at man maa faa det ret overvejet, forinden man begynder at bygge, om det er rigtigst at bygge en Øhavn eller en landfast Havn. Finansministeren har sagt baade her og i det andet Ting, at noget saadant vil ske, men jeg vil alligevel gerne have, at man ikke skulde være knyttet til en bestemt Bevilling, før dette Spørgsmaal er afgjort. Jeg gentager, at jeg vil hellere være med til at bevilge det dobbelte Beløb til en Øhavn af, hvad en landfast Havn vil koste, fordi jeg tror mere paa en Øhavn end paa en landfast Havn. Dernæst vil jeg gerne bede om, at enkelte Anlæg ikke blive udsatte ret længe, som jeg mener, der er Trang til, og som i dette Øjeblik ere modne til Afgørelse. Det ene er en Redningsdamper lig med „Vestkysten“, af samme Type som „Vestkysten“. Jeg har været meget glad ved det Arbejde, „Vestkysten“ har udført i en Del Aar, og denne Foranstaltning er ikke kostbar. Om jeg ikke husker fejl, vil et saadant Skib koste 120,000 Kr., og den aarlige Drift, saa vidt jeg ved, en Snæs Tusind Kroner. Jeg er glad ved at høre, at den højtærede Minister har antydet i Dag, at der er Udsigt til, at der vil blive foreslaaet en Bevilling til en Redningsdamper paa næste Aars Finanslov, men jeg vil sige: Hellere i Dag end i Morgen! Jeg anser det for overordentlig vigtigt og vil anbefale det paa det varmeste. Det er noget, Fiskerne i særlig Grad ere glade ved; de gaa ganske anderledes trygt ud paa deres farefulde Fiskefangst, naar de vide, at de have en Redningsdamper i Ryggen, der i paakommende Tilfælde kan komme dem til Hjælp. Det er der mange Vidnesbyrd om. — Det var den ene Foranstaltning. En anden Foranstaltning, som jeg maa betragte som fuldstændig moden til Afgørelse — og naar en Sag er moden til Afgørelse, ser jeg ikke, hvorfor man saa skal opsætte den — er Bygningen af en Læmole til ved Hirtshals Vest for den, der er bygget, paa en meget naturlig Grund. Der ligger der en Stenrevle paa fast Ler, hvor der for en forholdsvis meget billig Penge kan anlægges endnu en Læmole og derved for en meget billig

Penge tilvejebringes et Bassin, som kan være til megen Gavn for Fiskerne og for Fiskefartøjerne. Ja, det er Ting, som jeg savner paa dette Forslag. Jeg ved meget vel, at der baade mundtlig her i Salen og ogsaa skriftlig i Anmærkningerne til Lovforslaget bebudes, at Hirtshals-Anlægget er et af dem, der staa nærmest for Tur, naar de nu foreslaaede Arbejder ere fuldførte; men jeg vil minde om, at Beboerne deroppe for en Snæs Aar siden have faaet Løfte om noget endnu større af daværende Indenrigsminister Skeel og Rigsdagen den Gang. De fik Løfte om noget meget større, men disse Løfter ere ikke blevne holdte. Ingen af os ved, hvorledes Stemningen kan være om 4 Aar, og jeg vil da sige: hellere noget sikkert, noget bestemt paa et Lovforslag, end Løfter, som man jo dog alligevel ikke saadan ubetinget kan stole paa. Det har Erfaringen, som sagt, vist for vort Vedkommende deroppe, idet man for 20 Aar siden lovede noget ganske anderledes. Jeg forlanger nu ikke, at denne Læmole ved Hirtshals i mindste Maade skulde gaa forud for noget af det, som foreslaas her paa Lovforslaget, den kan godt komme i anden Række; jeg ønsker nemlig, at disse 2 Læmolere i Thisted Amt absolut komme i første Række. Jeg skønner imidlertid ikke, at der er noget som helst i Vejen for at fordele Anlægget paa 6 i Stedet for paa 4 Aar. I det oprindelige Lovforslag var der Tale om 6 Aar for Læmolernes Vedkommende, men det er nu blevet forandret saaledes, at de to Læmolere skulde udføres paa 4 Aar. Tog man nu og fordelte det hele Beløb paa 6 Aar og samtidig tog enkelte af disse Anlæg med, jeg her har berørt, vilde mange slaa sig til Taals ved at gaa med til Skagenshavnen og noget, man i Grunden er mere eller mindre imod; man vilde bedre kunne finde sig deri. Dette gælder ikke blot for mit Vedkommende, men ogsaa for mange andre, baade Repræsentanter her paa Rigsdagen og særlig for Befolkningen oppe i Vendsyssel.

Der er et Forslag, som jeg i Sommer havde tænkt mig Muligheden af skulde være kommet med, og det er Gennemskæringen af Landtungen ved Ringkøbingfjord lige over for Skernaadalen, idet jeg nemlig bildte mig ind, at denne Gennemskæring ikke blot vilde være særlig hensigtsmæssig over for Skernaadalen, men i særlig Grad gavnlig for Fiskeriet og lette Anlægget af en Fiskerihavn inden for Gennemskæringen med en ganske ubetydelig Bekostning; naar denne Gennemskæring